

* * *

Stovi tėvo dvareliai tušti,
Vakar buvo visi išvežti.

Liko žymės gyvų dar pėdų.
Skelia širdį – graudu, apmaudu.

Verkia Dievas medinis kieme,
Nebėra čia mums vietos – eime.

Mūsų niekas daugiau čia nelauks
Ir nepils mums auksinio alaus,

Rankoj stiklas daugiau nežibės,
Meilių žodžių jau nieks nekalbės.

Liko tuščia, išplėšta namuos.
Nėr sesulės linksmos nei mamos.

Nieks sutinkant neglaus prie širdies
Ir išleidžiant neverks, neliūdės.

Pasilikt nieks daugiau čia neleis.
Eisim savo keleliais keliais.

Verkia Dievas medinis kieme,
Tuščia, liūdna, nelinksma – eime!

Antanas Miškinis

Rūpintojėlis.